

HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHOLELLENES HAVI-LAP.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ, EGYES SZÁM 20 FILLÉR, AMERIKÁBA 1 DOLLÁR

Felelős szerkesztő:

Dr. SZALÓS ARTUR KAPOSVÁR, NÉMETH ISTVÁN-UTCA 2. Pénzküldemények ide küldendők

A mikor a halál bejelenti magát!

Uőmultkor olvastam egy emberről, ki megalkudott a csontos kezű halállal, hogy ne jőjjön érte váratlanul, hanem jóval halála előtt jelenise bejövételét. Hogy így zavartalanul élvezhesse a világot és hogy még ideje le-

gyen elkészülni a halálra. A halál bele is ment az alkuba és megigérte neki, hogy csak háromszori figyelmeztetés után fog jönni.

Evek multak el, — a halál nem hallatott magáról. Időközönként az ember beteg lett; de ismét felgyógyult. A mikor öregebb lett ismét megbetegedett, de a tavaszra újból felgyógyult. Vigan élte így napjait és biztonságban érezte magát. Hisz nem kell félnie a haláltól, az még ugy sem jön. — Nem

törődött a saját halhatatlán lelkével, nem törődött az Istennel és az örökkévalósággal. Fialtnak, üdének érezte magát, minden nap jól evett ivott és szórakozott. Vigan tréfálgatott és szórakoztatta körülötte levő embertársait. — Egy napon azután ismét beteg lett, de ez a betegség hosszadalmasnak ígérkezett. So-

kat köhécselt és rohamosan kezdett fogyni. Az orvos gyakori vendége lett a háznak és az éjjeli szekrénye tele lett orvosságos üvegekkel. Vágyódott meggyógyulni csak azért, hogy ismét éptestben élje a világot. De a haláltól most sem félt, hisz még nem fogok meghalni, mondotta mindig, mert hát a halál még nem figyelmeztetett. Így multak a napok, de a mi emberünk helyzete nem javult, hanem napról napra rosszabbodott. Az orvos már értésére adta neki, hogy megfog halni, készüljön a legrosszabbra. De a beteg csak váltig hangoztatta mindig: „én még nem halok meg, én még nem halok meg.” — Egy napon azonban, a hajnali órában kívülről kopogást hallot. „Tessék, szabad!” És oh borzalom, a halál állt előtte a kaszával. — „Jöjj most

velem,” mondá a halál, „a te idő lejárt!”

„De hisz mi abban alkudtunk meg, hogy te figyelmeztetni fogsz, mielőtt értem jösz!” „Igen, de hát nem jelentkeztem nálad most már háromszor? Hát nem küldtem el néked az én követeimet, hogy figyelmeztessenek léged, hogy nemsokára itt az utolsó órád? Lásd,

a betegségek, azok voltak az én követeim. Most pedig jöjj!

És a szegény embernek menni kellett — és nem is volt elkészülve a halálra

Kedves barátom hát te készen vagy-e? Azok a követek, kik nálad is már kopogtak felráztak-e a közömbösségből? Gondoltál az utolsó órádra? Milyen lesz a te kimeneteléd ebből a világból? És hová mégy akkor? Hol töltöd majd az örökkévalóságot? — Hogy nem hiszel a tulvilágban? Hogy a halállal vége mindennek? — És ha mégis igaz? — Ha mégis van örökkévalóság? — Akkor jaj neked ha bűneid nincsenek rendezve; ha nem készültél a halálra! Vagy talán arra gondolsz, hogy utolsó órádban hívod még a papodat ki majd át segít az örökkévalóságba? Vagy talán a te vallásod garantálja, a siron túl a te örökkévaló boldogságodat? Vagy a te tetteid? Oh vigyázz kedves lélek, csak egy segíthet neked; — A Jézus Krisztus, ki érted meghalt és feltámadott. Csak Ő adhat neked egy boldog halált és egy boldog örök életet. Mert aki Jézus Krisztusban hisz annak örök élete van, az átment a halálból az életre. Ján. 5. 24 Te hiszel? — Akkor miért élsz a világnak, testednek, a sátánnak? Itt a fejhít nem elég! Ha boldogan akarsz meghalni akkor már itt a földön kell, hogy Jézusnak élj. II. Kor. 5. 15. És hidd el kedves olvasóm a Jézussal való élet az már itt a földön is egy boldog élet, de a boldóság teljessége majd odaát lesz mikor őt szemtől-szembe megláthatjuk. Térj meg ezért a te bűnös önző életedből és add át szivedet, életedet Jézusnak, ki a halálnak elvette a fullánkját. Jöjj, a te Megváltóddhoz ki megbocsájtja neked minden bűnödöt és vérével eltörli azokat. Jöjj és akarj mindenáron szabadulni a te bűneidről, kerüljön akármibe is. Ma még tart az üdvösség napja! Most van még alkalmas idő! Ha most nem használod ki a kegyelmi időt, akkor azt az örökkévalóságban egykor nagyonis megfogod bánni. És ez a földi élet rövid nagyon! Az asszonytól született ember rövid életű. Mint a virág kinyílik és elhervad és eltűnik, mint az árnyék és nem állandó. Jób 14. 1. 2. Ezért siess, hogy el ne késs. Lásd ez a pillanat még a tied, a holnap az már a másé lehet. Ma még jöhetsz Jézushoz ki maga az örök élet, ki felkínálja ezt neked.

Kedves barátom te most választhatsz, életet, vagy halált. Ha Jézust vátasztod, akkor az életet választottad. De ha továbbra is mosolygatsz és hitetlenkedel, a te bűneidben fogsz elveszni. Ha továbbra is a magad utain jársz, akkor biztosan elkárhozol akár milyen szép vallásod van is. Vagy te azt hiszed, hogy te élhetsz egész életeden át a bűnnek, a világnak, a testednek? És majd ha meghalsz akkor bemész az örök életbe?

Kedves lélek akinek itt a földön éltél, azé leszel az örökkévalóságban is. Te kinek éltél? Krisztusnak? Istennek? — Mikor? Vasárnap és ünnepnap? És az életed többi napjaidban kinek éltél? — Nézd Megváltódd az egész életét oda adta érted így joggal elvárhatja azt, hogy te is add oda neki egész életedet. Kérlek kedves lélek jöjj Jézushoz ki boldoggá és szabaddá tesz. Ki adja neked az örök életet. Ki Jézusban hisz ha meghal is él. Hidd ezt!

Minor.

A legszükségesebb.

Szent-lélek

Az egy, amire az egyháznak legnagyobb szüksége van és amire mindnyájunknak törekedni kell: a Szellem teljességével való eltöltés. A Szellem eme eltöltése nélkül lehetlenség, hogy az egyén és az egyház úgy munkálkodjék, mint azt Isten kívánja. Mindenben és mindenütt azt látjuk azonban, hogy nagyon kevesen élvezik eme áldást és nagyon kevesen keresik is.

Ez áldás pedig a mi számunkra van és bizonyára elnyerhető. Istennek akarata, hogy gyermekének mindegyike eltölttesék a Szent-szellemmel.

A legnagyobb akadály ami ennek útjába áll, hogy a helyet amit Krisztusnak kellene betölteni, a saját és az ő muló örömeivel kecsesítő világ foglalja el.

A Szentszellem el nem tölthet bennünket mindaddig, amíg készek nem vagyunk magunkat az Ur Jézus Krisztus által vezetni hagyni és mindennel felhagyni, mindent feláldozni a pompás igazgyöngyért.

Isten ígéretei nem tehetnek reánk megfelelő benyomást, ha nem veszünk magunk időt arra, hogy szívünk és gondolatvilágunk avval komolyan foglalkozzanak, pedig a Szellemnek eme teljessége az egyedüli amire szükségünk van, de ha ezt birni akarjuk, minden másról le kell mondanunk. Ha pedig ennek elnyerése iránti törekvés állandóan és teljes odaadással lefoglal bennünket, az Ur betölti az Ő ígését.

Egy fontos tényezőre kell határozottan rámutatnom és ez a kitartó ima. Ha az apostolok cselekedeteit olvassuk, láthatjuk, hogy a Szentszellemmel való eltöltés, illetve hatalmas munkája mindég ima által lett kiküzdve. Gondoljunk csak az első kitöltésre Jeruzsálemben, ahol tiz napon keresztül egy szívvel lélekkel foglalatosak valának az imádkozásban és könyörgésben. Vagy az Antiokhiában történetekre. Az apostolok amikor ott imádkozva böjtöltek, Isten a Szentszellem által kinyilatkoztatta nekik, hogy válasszák ki

Barnabást és Sault. E két apostol is úgy indult a Szellem által küldött útjára, hogy előbb imádkozott és böjtölt. Istennek eme szolgálói érezték, hogy mindennek felülről kell jönni. Nekünk is amennyire csak lehet a földi élettől magunkat böjt által szabadokká kell tenni, imáinkban teljesen a menny felé kell fordulnunk, hogy a mennyből nyerjük Istent magát az Ő szelleme által. Ne fáradjunk el és ne legyünk kedvetlenekek, hanem Isten kiválasztottjaival, akik Őt éjjel nappal kéri, mi is könyörgjünk, hogy Istennek Szentszelleme bennünk teljes jogaihoz, uralomhoz jusson. Isten azoknak akik őszintén imádkoznak nem tud nemet mondani.

Semmi nem teszi a szívet annyira nyilvánvalóvá és tisztítja meg, mint az ima. Ez tanít meg komolyan feltenni a kérdést: vajon mindennél jobban kívánom-e azt, amit kérek? Hajlandó vagyok-e mindenről lemondani, hogy tért engedjek annak, amit Isten adni akar? Ajkamnak imája valóban életemnek imája-e? Kapcsolatban vagyok-e Istennel, éjjel-nappal várva Őreá, amíg e nagy mennyei adományt, e csodás adományt megadja, saját Szellemét, hogy az enyém legyen, életemnek szellemévé pillanatról pillanatra? Álljunk kitartó imában és könyörgésben, hangos kiáltásban Isten elé, mint Istennek papjai és bizhatunk benne, hogy Ő meg fog hallgatni. „Szükségemben az Urat hívtam s az én Istenemhez kiáltottam: és meghallá lakhelyéről szavamat s kiáltásom eljutott a fülébe. Tágas helyre vitt ki engem, kiragadott.”

Testvérem tudod-e, hogy az Ur Isten, aki a rejtekben van, azt akarja, hogy bizzanak benne. Ő közel van hozzánk anélkül, hogy észrevennénk. Olyan Isten Ő, aki ismeri idejét. Talán járása időnként nagyon lassúnak tűnik fel nekünk, de ha késik is várj reá; bizonyára jönni fog és nem marad el.

Amint az ember nem maradhat egészséges anélkül, hogy naponta friss levegőt ne élvezze, oly kevésbé élhet a keresztyén Isten akarata szerint, a Szentszellem áldása nélkül. Ha beteg vagy, vagy erőtlén, jöjj Jézushoz, Ő orvos a lélek számára is, Ő adja beléd Lelkét és megcselekszi, hogy parancsait megtartsd. Sz.

Utazás az örökkévalóságba.

... rendezd el házádat, mert meghalsz!

Ezsa. 38. 1.

Bizonyára mindnyájunknak élénk emlékezetében van a múlt év szeptember 13-án történt biatorbágyi vasuti katasztrófa. Ahol 22 utas lelte halálát és kettő kivételével mind

megsérült. Az éjjeli gyorsal indultak, hely volt bőven a kényelemre. Az utasok legnagyobb része elégedetten gondolt a vonat indulásával, csak hogy végre! Hirtelen egy dőrej, a vonat meggyorsul, egy zökkenés és felébredés az örökkévalóságban. Vajjon el voltak-e készülve az örökkévalóságra? A legtöbbben bizonyára nem. De vajjon az emberi élet nem ilyen utazáshoz hasonló-e? Nem szelbességgel siet-e minden ember az örökkévalóság felé, a biztos halálba és a legtöbben készületlenül? **Hogyan állsz te, a halált illetőleg van-e bűnbocsánatod?** Van-e örök életed Jézusban? A halálnak fullánkjá a bűn. Ki van-e egyenlítő bűntartozásod, békességed van-e Istennel? Ha igen akkor el vagy készülve mindenre, akkor nem kell félned a legrosszabtól és remélheted a legdicsebbet, de ha nincs így, jöjj rögtön az Üdvözítőhöz! **„Elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet.”** Ha valaha időszerű volt az embereket a halálra emlékeztetni, úgy napjainkban időszerű amikor a napilapok telve vannak szerencsétlenségekkel. Földrengések, árvizek, éhínségek, szökőárok, vulkánikus kitörések, háborúságokról adnak hírt. De még ezek hiányában is vajjon nem a legtöbb esetben váratlanul ragadja-e el a halál áldozatait? Menj végig a temetőben a frissen hantolt sírok között és kérdezd meg, hogy ezen elköltöztek legtöbbször nem azt gondolta-e még hetekkel és napokkal halála előtt, hogy még soká nem ér véget földi zarándok útja, És ime mily hirtelen elmúltak!

A nagyvárosok temetőiben valamelyik eldugott sarokban egész dombot találsz száraz koszorúból, sárgult pálmalevelek, korhadó szalagok közben, mily szomorú kép. Épúgy mint e koszorúk elhervadnak, elmúlik a fájdalom és gyász; az élet megkívánja a maga részét. Némelyek az elhalat emlékezetekben, gondolataikban akarják itt tartani és így vigaszt nyerni fájdalomukra. Így nem lehet vigaszt nyerni. A temetőben nem találod meg azt, amit szíved kíván, ez az egész föld pedig nem egyéb mint egy nagy temető, telve a reménységnek elhervadt koszorúival. Az életet kell, hogy megtaláld, **Jézust kell megtalálnod**, aki azt mondja: „Én vagyok a feltámadás és az élet; aki hiszen bennem, ha meghal is, él az és aki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal.” (Ján. 11. 25–26).

Megtaláltad-e az örök életet?

Te tudod nagyon jól, hogy minden amit itt a halálról és az élet gyors elmúlásáról olvasol valóság. Sokan akarják eme igazságokat gondolatvilágukból száműzni és avval vigasztalják magukat, hogy a halál bár biztos, de avval vége is van mindennek. Csak

a jelenvaló világ érvényes, csak a szerzett pénz, az elismerés, amit élvezünk, a ház amelyben lakunk, a pecsenye, amit eszünk, az ital, amit iszunk, a ruha, amit hordunk, csak ezek valóságok, ezeknek van szerepük, a siron túl egy nagy semmiség van. Találtál-e az ilyenek beszélő emberek között egyetlen egyet is, aki bizonyítani tudta volna amit mond? Nem gondolom. Avagy találtál-e a betegségtől gyötörtek vagy azok között akik halálukat közeledni érezték olyanokat, akik a halhatatlanság vagy örökkévalóság tagadóit hívták, hogy általuk vigasztalást nyerjenek? Az eddigi tapasztalat azt mutatja, hogy mindazon hitetlenek akik jólétük és egészségük idején a legnagyobb határozottsággal állították, hogy a halállal vége van mindennek, ha a halál náluk kopogtat, aggodalom töltötte el őket a következőket illetőleg. Sőt a nyomorgók betegek és haldoklók vigasztalást és segítséget azoknál kerestek akik nekik biztosat tudtak mondani az örökkévalóságról és a szent Istentől, aki az örökkévalóságban dicső hazát készített mindazoknak akik magukat neki hitben alárendelik. Az emberek az örökkévalóságot „ismeretlen országnak” vagy a „homály birodalmának” nevezik. Homályos? Természetesen a vak részére mindenütt homály van még ha ezer villamos lámpa égne is. De ha látni fogsz, az örökkévalóság világossága átvilágít e földi életedbe. Hallottad-e az üzenetet a golgotai keresztről? Ime tövis koronával fején ott függ a kereszten Istennek fia, Jézus Krisztus! A Szent, a Mindenható, az örökkévalóságból eljött a jelenvaló világba, hogy éretted ítéletet és halált szenvedjen. Azt kérde: Miért éretted? Mert látta, hogy te sok bűnöd folytán távol vagy Istentől és Isten igazságos ítélete vár rád. Utban vagy az örökkévalóság felé, hogy a gyümölcsét arasd mindannak, ami gyermekségedtől fogva bűn volt a te életedben. Nem mondja-e lelkiismereted, hogy nagy a te bűneidnek sokassága? Gondolj vissza arra a sok szeretetlen hűtlenségre amivel embertársaid iránt voltál és azok iránt akikkel családi kapcsolat fűzött össze. Kezd el szüleiddel, vedd sorba a dolgokat. Azután gondold végig Isten szent parancsait, hogy vajjon megtartottad-e? Emlékezzél vissza mindazok a amik életedben gonoszok voltak! Ne hagyd figyelmen kívül a szemérmetlen beszédeket sem és kérd Istent mutassa meg neked életed pályáját az Ő világosságában! A te lelkiismereted előtt egész hegy fog feltörlni a menny felé. Rettenetes hegy, borzasztó sötét, reménytelen a te **bűneidnek hegye**. És most megmondom neked miért halt meg Jézus Krisztus éretted a kereszten. Isten ítélete folytán halt meg, mert magára vette a te bűneidnek büntetését és átkát, hogy az

Ő szent vére minden te bűnödöt lemossa és elvegye, hogy Istennek színe előtt bűnöd örökké megsemmisüljön. Jöjj keresztléhez! Akarod-e hozzá hozni bűneidet, megnyitni neki szívedet és életedet akaratának alárendelni? Nézd, hogy szeret téged, karjaidat tárja feléd a kereszten. Meg akar menteni a bűntetéstől, aki az örökkévalóságban vár rád, vágyik lelkiismeretedet szabaddá tenni minden vádtól, hogy eljuss annak tudatára, hogy minden bűnöd megbocsátott. Akkor a meghalás bárhol érjen is a halál nem a félelmetes lesz többé számodra, nem a földi boldogságnak rettenetes vége, hanem a kapuja és kezdete a valódi törhetetlen boldogságnak. És most kérdem tőled: Nem tesz-e bizonyosságot lelkiismereted, hogy Isten szerelme téged arra hív el ami valódi? Hogy gyorsvonattal száguldasz az örökkévalóság felé nem tagadhatod. Isten mondja neked ma: „Rendezd el házadat, mert **meghalsz!** „Mikor, hol és miként? Azt nem tudod, de meg fogsz halni. Azért rendezd el házadat! Isten így érti ezt: helyezd magad biztonságba, rejsd el a te hallhatatlan lelkedet annak kezében, aki maga az élet. Akkor majd Ő fog megmenteni az örök haláltól és adni fog neked **örök életet**. **Most** akarja neked adni, ma, hogy már itt e földön éljed az örök életet, akkor megmenekülsz a haláltól, akkor ezen nyomorult világ gyorsvonata az örökké dicső atyai házba vezet. Akarod ezt?

V. G. nyomán Sz.

Jézus szenvedései.

Igy kellett Krisztusnak szenvedni és feltámadni és prédikáltatni az Ő nevében megtérésnek és bűnbocsánatnak.
Luk. 24, 46-47.

Kellett!? Igen kellett szenvedni és feltámadni, másként megváltásunkat nem véghezvethette volna el. Egy kis vallásossággal és egyháziassággal nem érünk célt. Ha lehetséges volna akkor nem kellett volna Jézusnak a keresztre menni és ott meghalni. Szervennie kellett, hogy mint helyettes kiengesztelést szerezzen bűneinkért és fel kellett támadnia, hogy mint eleven Megváltó erőt adjon nekünk egy új életre. Nem lehet életünk boldog és nem halhatunk meg boldogan, ha nem hiszünk a megfeszített és feltámadott Üdvözítőben. Azért hirdeti Isten gyermekei által, hogy csak a bűnbánat által nyerünk bűnbocsánatot és csak hit által örök életet. Kegyességed meg nem ment téged, szintugy nem ment meg becsületes életed, nem kevésbé tudásod és képsségeid. Csak személyes tapasztalatod, találkozás a megöleteit és fel-

támadott Krisztussal. Meg van e már e tapasztalatod?

Ha Jézus szenvedéseiről van szó többnyire az életének végén átélt szenvedéseket említik Gecsemánében és a Golgotán. De vajon nem volt e egész földi élete szenvedés? Elhagyta a dicsőséget ami Őt az atyánál körülvevte és eljött közénk erre a szegény földre. — nem volt e ez szenvedés számára? És ha olvassuk, hogy legközelebbi hozzátartozói nem hittek neki, sőt még azt is mondták róla, hogy nincs észnél. Nem szenvedés volt e ez? És mennyi fáradságot okoztak neki az Ő tanítványai értelmetlenségükkel? Nem szenvedés volt e a Mester részére mikor Júdás Őt elárulta vagy mikor Péter Őt megtagadta? Mit kellett szenvednie a farizeusok leselkedése és a sadducedusok gunyja miatt. Bizony bűnös emberekkel együtt lenni számára szenvedés volt. De magára vette ezt a szenvedést, hogy bennünket megváltson. Szeretett minket. Ezért jött a földre le, azért ment a keresztre. Megköszönted e már neki ezt a szeretetet? amely kész volt ily szenvedést magára venni? Megmontad e már neki: „Egész valómat örökre rábízom e szeretetre?” M. E.

Isten ereje.

Huszonötévi lelkesítő szolgálatom alatt arra a tapasztalatra jutottam, hogy sok keresztyén csak az utolsó óráiban látja be, hogy nem alkalmas az örökségre ami a világosságban vár a szentekre, sőt az utolsó órákban nagy küzdelmeik voltak, amíg békeséggel költözhetek az örökkévalóságba. Némelyek közülök példás keresztyének voltak, de a teljes szeretetnek tapasztalata nélküléltek, szivükben nem volt meg a Szentszellemmel való közösség, ami részben annak tulajdonítható, hogy ennek szükségét nem ismerték fel, más részt idegenkedtek attól, hogy a teljes üdvöt elnyerjék. A teljes üdv a fehér ruha, ami által a lélek alkalmatossá lesz bemenni a felső szentélybe. Ha ez a ruha van rajta, nem ijed meg, ha a halál jön, mert a halál elnyeletett diadalra Krisztus Jézus által. Akkor igazán elmondhatjuk, hogy vágyódunk haza ahhoz, aki üdvünket megszerezte és vérével bűneinktől tisztává tett. Azért kell mint irva vagyon Isten országának eljönni erőben. A szentírást magyarázni prédikálni és munkálkodni mindennapos dolog, de ha mindezt nem kíséri Istennek ereje, a szivek érintetlenül maradnak. Eme isteni erő, ez az isteni dinamit meg van ígérve és fontossága az igében erősen hangsúlyozva van. Szükséges adomány ez, mely minden eredményes munkát, Isten országát, illetőleg meg kell, hogy előzzön. Isten energiája az mi által az igazság bizonyítást nyer, csodák tör-

ténnék és lelki ébredések jönnek létre. Erre az isteni energiára van az egyháznak legnagyobb szüksége. Az egyházakban van tudás, pompás predikációk, bibliamagyarázatok, pénz, tekintély elég; mindezeknél fontosabb azonban a Szellem keresztsége, mert azáltal térnek meg a lelkek, lisztulnak meg a szivek és jutnak előbbre a megszentelődesben.

Ez az erő mozgatta meg az apostolok idejében az egész világot ezáltal terjedt el a kereszténység; tanulatlan halászok lettek apostolokká, evangélistákká és utazó igehirdetőkké. Egyszerű beszédek és bizonygatók a Lélektől kísérve eredményezték, hogy sokan feltették a kérdést: Mit kell tennünk, hogy üdvözljünk? Amá bizonyos pünkösdi jelenetek egészen napjainkig sokszor ismétlődtek amint azt a különböző ébredési időkben feljegyezték. Gyakran történt meg, hogy férfiak és nők az igéretáradás alatt legyőzve térdre rogytak és hangosan kiáltottak kegyelemért. Mások dühösen hagyták el az igehirdetés helyét. Az ige minden társadalmi osztályból lelket ragadott meg és sokan megszabadultak bűneikből.

Finney Isten erejének hasonló megnyilatkozását jegyzi fel Newyork állam egyik községében történt ébredésről. Amiről írja, hogy az egész légkörön a Szentszellem teljessége volt észlelhető. A nép mindenütt érezte ezt a templomban, otthon és a munkában. Sokra oly mély benyomást tett, hogy alig mertek beszélni. Szent félelem lett urrá mindenki fölött. Az evangélizáció hallgatói alig tudták megindultságukat és könnyeiket elfojtani. Az emberek szive olyan volt mint a viasz, könnyű volt őket meggyőzni.

Erre az erőre van szüksége az egyházaknak és az igéretáradóknak, mert ez koronázza munkánkat sikerrel. Ha az ember fel van ruházva Istennek erejével, az megtudja győzni a bűnösöket és a lelket Istenhez tudja vezetni. Példa reá Taylor püspök élete, aki által Ausztráliában 10.000 ember tért meg és ki tudná számon tartani a sok ezret Afrikában!

Ezt az adományt sokan nagyon kevésre becsülik vagy tagadják és azt tartják, hogy csak az első évszázadok adománya volt és azután elveszett mint a paradicsom. Aki így beszél annak nincs bizalma Isten ígéréiben. Isten később nekünk az Ő Szellemét adni, mint mi a gyermekeinknek kenyeret. Krisztus kiküldte a tanítványait, hogy prédikáljanak és tanítsanak és aki minden hatalom az Ő Szellemével kísérte őket. Ez az erő, amiről itt szó van nem a Szellem bizonyossága, hogy Isten elfogadott bennünket, hanem erővel való felfegyverzés. Vannak azonban bizonyos előfeltételek, amiktől a szellemi kitöltés függ. A különböző egyházak Szellem

által dolgozó munkásainak tapasztalatai megegyeznek: Hitték a Szentszellem adományában, böjöltek és imádkoztak egyedül és közösségben. A megszentelt baptista nem lelkesedik többé a vízkereszttségért, a református az elve elrendelésért, de mindnyájan dicsőítik a Szellem kereszttségét. Bromwell W. evangélista naponta hat órát imádkozott. És nem egyszer fordult elő, hogy evangélicizációk előtt methodista gyülekezetek hívői egész éjjelt álmádkozták. Az apostoli pünkösödöt tíznapos kitaró ima előzte meg.

Félszívvvel mondott imádság utálat Isten előtt. A kérelem komoly kell, hogy legyen a mi számunkra, hogy mint Knox kiálthasunk megtörő szívvvel: Oh Isten adj nekem lelkeket vagy meghalok! „És nem volt idő, amikor nagyobb szükség lett volna erre az erőre, mint éppen napjainkban. Az előfeltételek ami mellett ez adományt elnyerhetjük: a teljes és maradandó átadás, keresni a szívbéli megtisztulást, sóvárogni, hogy eme erővel a magasból felruháztassunk, akkor küldeni fogja Isten a Szellem és tűz kereszttségét. Megvagyom irva; „Adja az Ő Szentszellemét azoknak, akik tőle ezt kérik.“ „Isten nem adta nekünk a félelemnek Szellemét, hanem az erőt.“

Nektek és a te gyermekeiteknek adott ez az ígélet. „Isten adja nekünk a Szentszellemet Jézusért!“ W. z. H. nyomán Sz.

Krisztus szeretete.

Az oka annak, hogy nagy megerősítésünkbe kerül Istenünk és Üdvözítőnk szeretetében bizni, abban rejlik, hogy Őt a magunk mértékével mérjük. Mi emberek annyira önzők vagyunk, hogy egy tiszta önzetlen szeretetet alig tudunk elképzelni: ami ehhez a szeretethez leghasonlóbb az atyai, illetve az anyai szeretet. Ha valaki azt mondja nekünk, hogy ezt vagy azt az egyént nagyon szereti, önkénytelenül arra gondolunk, hogy az illető bizonyára szeretetreméltó tulajdonsággal bír. Rendesen azokat szeretjük, akik a mi egyéniségünknek rokonszenvesek, akik minket megértnek. Oh mennyire más a mi Istenünk! Ő szeret minket a saját egyéni tulajdonságánál fogva, szeretetének teljességéből. Szeret, mert lénye szeretet. Szeret, mert mint maga mondja könyörölnie kell Efraimján. És az ő szeretete éppen a mi méltatlanságunk és csufságunk folytán lesz nyilvánvalóvá és dicsőül meg, aki ezt csak némileg is megtudja érteni, az hinni kezdi, hogy Jézus szereti őt. Két példázat által akarom ezt érthetővé tenni.

Skócia magas hegyei között élt egy szegény özvegy asszony egyetlen fiával, aki nemcsak külsőleg volt visszatartó és kel-

lemetlen, hanem teljesen hülye volt. Amikor gyermek volt ápolása még türhető volt, de mikor ifjává és férfiává lett a szorultság nagyon nagy lett. A betegen itt ott dühroham vett erőt és azalatt ütött vert mindent, ami közelében volt, gyakran saját anyját is. Ezek után dühösen kirohant és bolyongott a lakásukat környező hegyekben. A hü öreg édesanya bizonyos távolságban mindég követte fiát hegyen-völgyön keresztül, hogy el ne tűnjék szemei elől. „Vigyáznia kell a fiamra“ mondotta, „különbén még valami baj érhetné, vagy valaki megbántaná, kinevetné.“ Ha a dührohamnak vége volt, a szerencsétlen kimerülve, eszméletlenül rogyott össze. Akkor anyja hozzásietelt szeretetteljes szavakkal becézte és szeliden vezette vissza a gunyhóhoz. És ha valaki a sajnálkozásnak szavaival szólt, még zokon vette, mondván; a legnagyobb öröme telik egyetlen gyermekének ápolásában.

Az egyik kórházban rákszerű fekélytől eltorzult arccal feküdt egy gyermek. Egyik szemét fekély kimarta, felső ajka teljesen hiányzott, egész arca pedig undorító kiütéssel volt tele, ami rettenetes szagot terjesztett, úgy hogy a látogatók pár lépésnyire megállottak és mély megilletődéssel és szánalommal tekintettek a betegre. De ime most belép a gyermeknek atyja és csendesén köszönve leül a gyermek ágya mellé. Mikor a kicsike az ismert hangot meghallotta sirva fakadt. Az atyát ez annyira megkapta, hogy nem tudott szólni; hanem a gyermek ágya fölé hajolva forró csókot nyomott a gyermek arcára. Mennyire világított itt a szeretet és a látogatók szívében hangossá vált: „Igen Üdvözítőm, így tettél Te én velem. Láttál engem véreben fetrengni és nem fordultál el tőlem, kebledre öleltél és békességnek csókját adtad.“

Talán azt gondold kedves olvasóm, hogy e példázatok Isten könyörülő szeretetére vonatkoznak a tévelygő és bűnben halott teremtményeivel szemben, de nem vonatkozik a hívő tanítványaira, Oh nem mindnyájan ilyen tisztátalan foltos lelkűek vagyunk, mert még a legszentebb közé is közé vegyül a bűn. De az Ur nem a mi érdemeinkért szeret bennünket, hanem az Ő nagy nevéért és szeretetéért. Hogy valaki ezen értelmet fölülmuló szeretetet csak némileg is megértse szükséges, hogy nyomorult és utálatos egyéniségét felismerte légyen.

Boldog a szív, amely megtanult a Krisztus szerelmében hinni, aki magát belevette ezen feneketlen tengerbe és akinek dicsőségévé és gyönyörűségévé vált: „Jézus szeret engem!“ Itt lehet a valódi talajt megtalálni, amelyen boldogan növekszik és gyarapszik a lélek. Azt megtalálta a soha ki nem apadó forrást, a kincstárt ami soha ki nem ürül.

Az a lélek aki hiszi, hogy Jézus a király szereti őt, soha meg nem fogyatkozik. Bár lehet, hogy utja a megpróbáltatások nehéz óráin, vezet keresztül, amikor ebből a szeretetből semmit sem érez, de ha a hit által a felsőbb régiókba emelkedik, ahol a napot nem sötétíti el a köd, vagy a szeretet tengerének mélységébe menekül, ahol a viharok nem érik többé, biztonságban van.

Németből Sz.

Egy kommunista munkás oroszországi élményei.

Egy németországi kommunista munkás 1931. tavaszán nagy vágyódással és nagy reményekkel indult el Szovjetországba. Megérkezése után egy traktorgyárban kapott alkalmazást. De csakhamar kijózanodott a szovjetparadicsomból és pár hónap múlva vissza utazott hazájába. Keserű csalódásairól egy könyvet írt „Munkások, nyissátok ki szemeiteket” címén, amelyben borzasztó dolgokról számol be. Mindjárt az első utazási napokban kijózanította a mindenütt tapasztalható külső lezüllottság és piszok. Ilyent ő Németországban sohasem látott. A vele jött társai sem bírták sokáig ki ezt az állapotot hanem rohamosan ők is kifelé törekedtek ebből a „paradicsomból.” A gyár, amelyben dolgozott egy félreeső községben volt, hol egy rossz kaszárnyában voltak elszállásolva. A gyárban a munkások az egész idő alatt sokféle zaklatásoknak voltak kitéve. Nagyon sokat nélkülöztek. Az élelem ki volt mérve nekik és valósággal raboknak érezték magukat. A munkás kiuzsorázásának olyan rendszerei voltak érvényben, melyek ellen Európában már többnyire sikerrel küzdöttek meg. (pld. az akordrendszer, az óra pontozás stb.) Amerikai kapitalisztikus rendszerek szerint dolgoztatták őket a körülfutó szalagon, ami legkínéletlenebb siettető eljárás. Így átlatok módjára hajtattunk a munkában. Azután jutalmat ígértek az elérendő többleteljesítmény után, de ennek alapján azután fölemelték a napi teljesítményi minimumot. Így a munka minősége teljesen leromlott. De hisz ezzel nem is törődött a vezetőség nekik csak az volt a céljuk, hogy mennél több traktort készítenek ha azok nem is igen voltak hasznavehetőek. Ova inti ezért a kijózanodott szolingeni munkás elvtársait, hogy ne kívánkozzanak a szovjetparadicsomba mert nem minden arany ami fénylik.

HIREK.

A gazdasági válság egyházunkat is újabb és újabb takarékosági intézkedésre készíteti. A budapesti magyar imatermet kénytelenek voltunk lakássá átalakítani és kiadni.

A német imaterem így mindkét gyülekezet otthonává lett. Az istentiszteletek vasárnap délelőtt a németek részére fél 10 órai kezdettel a magyarok részére 11 órai kezdettel van. Október 9-én a magyar istentisztelet után egy kanadai brit kisgyermeket tartottak keresztvíz alá. Ralf Clark kanadai mérnök kis gyermekét aki a kereszttségben Dávid Douglas Clark nevet nyert. A tanuk külügyminiszterünk fia Puky Péter mérnök és neje voltak a keresztelést Jakob János superintendens végezte.

Az angliai methodista egyháza egyesülése. Szeptember 20-án impozáns ünnepség keretében mondta ki az egyesülést a methodizmus három nagy ága Angliában London egyik legnagyobb termében az Albert-Hall-ban több mint 10 000 főnyi közönség jelenlétében. Az angol király nevében a Yorki herceg jelent meg, jelen voltak a nagybritanniai protestáns egyház képviselői, a különböző világrészek methodista egyházaiknak küldöttei és szeretett püspökünk Dr. J. Nuelsen. A megejtett szavazás minden ellenvetés nélkül mondotta ki a három egyház „Wesleyan Methodist” „Primitiv Methodist” és „United Methodist Church” egyesülését. Ezáltal az egyesült egyház a négy-millió tagjával a brit birodalom legnépesebb szabad egyháza.

Lezajlott a jugoszláviai évi misszió konferencia és a prédikátorok beosztása az 1932/33. évre a következő:

Bácskai kerület:

Mayr Nándor ker. sup. (5). Beograd Lichtenberber Vilmos (2). Crvenka Sombor Stahl Lőrinc (1). Novi Sad Lichtenberger Vilmos (4). Novi Vrbas Mayr Nándor (9). Pasicevo Grailing Fülöp (2). Sremska Mitrovica és Osijek Mayr Nándor (2).

Bánáti kerület:

Sebele György ker. supt. (5). Mramorak Drum Adolf (7). Senta Takács Antal (1). Stari Becsej Seble György (1). Veliki Beckerek Sebele György (8) és Takács Antal (4). Vrsac Drum Nándor (1).

Déli kerület:

Sebele György ker. supt. (4). Bitolj: Krum Kalajlievic (2). Murtino és Monospitovo: Kosta Krmazovic (3). Radoviste: Vladimír Daskolovic (3). Skoplje és Pristina: Pane D. Tremkovic (4). Strumica és Kolesino: Vladimír Daskolovic (4-2). Veljussa: Betöltendő (Marija Bozinovic) (11).

A diakonissza munka vezetője:

Mayr Nándor (1). Főnövér. Az árvaház vezetője: Simon Lujza (4). Srbobran Gabel Krisztina (2). Tárnokmester Lichtenberger Vilmos (4). „Put zivota” szerkesztője Lichtenberger Vilmos (4).

Egy kis beszámoló.

Szeretem hinni, hogy vannak kedves olvasóink között olyanok is, akik nemcsak, hogy elolvasták a tavaszi lapokban a Virágszövetség megalakulásáról és céljairól szóló cikkeinket, hanem olykor jóindulatu érdeklődéssel tudakozódtak is affelől, vajjon él-e még ez a Virágszövetség? Nos hát erről az életről óhajtok most beszámolni, de mégis elsősorban azoknak, akik megtérésüknek, és őszinte felbuzdulásuknak tettel is tanujelét adták. Van itt a pénztári bejegyzésben havi hozzájárulás, van születés- és névnapvi virágmegváltás, van néma és sokatmondó adomány, ünnepi alkalmakkor rendezett gyűjtés, kegyeletes megemlékezések pl. a halál évfordulóján és van koszorúmegváltás is. Ez még a legfájdalmasabb, legkeservesebb, mert ez alkalomtól megvonni a virágot a legnehezebb. És mégis vannak, akik már tapintattal azt a kérdést is megoldják, hogy mikor ragaszkodjanak a koszorúküldéshez és mikor gyarapíthatják a reáfordítható összeggel vagy annak bizonyos százalékával az öregek számára gyűlő tőkét. Isten áldása legyen mindannyiunkon.

A Virágszövetség élete, mint tudjuk, csecsemőkorát éli. Az elmúlt tavaszon rügyezett ki. Heteken át csak a reménység virágával kecsegtetett, de megértő lelkek imádsága fejlesztette s a kis növény nyáron át meghozta első gyömolcsét.

Amilyen nagy jelentőséggel bír Isten országában az „egy” olyan kielégítő eredménye a Virágszövetség kezdő életének az az egy kedves 83 éves urnő, akit három hónapon át ápolhatott és godozhatott egy testvérünk. A ceglédi Kamán-szőlők egyikében, erdő mellett, nagy nyaraló épületet engedett át csekély díjért egy kedves, megértő család s ott indult meg a munka: idős embertársaink gondozása. Tökénk még nem akkora, hogy a téli nehézségekkel már felvehetnők a harcot, így hát erre az időre szünetelünk a munkával, de annál jobban szeretnénk buzgólni a tőkegyűjtéssel. Nem gyűjtőiv kell ehhez és kéregetés, hanem az eszme ismertetése minden lehető alkalomkor s társadalmunk felfogásának átídomulása ehhez az eszméhez. Boldog Svédország, ahol az öregeknek ellátása már éppen a Virágszövetségük áldott munkája nyomán, minden társadalmi osztály szüksége szerint biztosítva van. Tőlük vettük át és indítottuk meg e mozgalmat s tőlük tanultuk el, hogy az adózók kívánságára illendő módon írásban értesítjük azokat az egyéneket vagy családokat, akik különben a virágot kapták volna.

Magyar testvéreink karoljátok fel az eszmét, Nem sorvasztja el ez még virágkultuszunkat sem, csak mérsékli a tulzást s nem

terheli meg senki költségvetését, csak új irányt nyújt áldozatunk hovatartozásának. A hervadó virágok helyett pedig békesség és lelki megnyugvás virul ki a különben nehéz korukat élő embertestvéreink társadalmában. Urunk iránti hálával jelentem hát, hogy élünk s a ti megértéseitekől is táplálkozva, fejlődni és szolgálni akarunk. Mokry Eszter, a Virágszövetség pénztárosa, I Társ-utca 6.

Legnagyobb eseménye az őszi evangéliumi könyvpiacnak a Magyar Keresztyének Naptára bibliai leszakító tömbnapár 1933. év folyamán megjelenése. Ezt a naptárt ma már az egész magyar protestantizmus közkincsének tartja, mert páratlan szolgálataival családok ezreibe sugározza az Ige fényét és a legkülönbözőbb emberek nagy tömegét tanítja meg szeretni a bibliát, ismereteli meg velünk annak mérhetetlen kincseit. A leszakító naptár ösztönzésével és segítségével mindenfelé újból meggyökerezik a családi áhitat tartása, hogy megtisztítsa az otthon légkörét és a családot az evangélium szellemében erősítse. A naptár napi áhitatait Ravasz László dr. és Kapi Béla dr. püspökökkel az élen egy egész sereg kiváló munkatárs írta, egyéniségük prizmáján gazdag változatú színekre bomlik az evangélium fénye. Tekintettel a nehéz viszonyokra most háttér nélkül csak tömb alakjában jelent meg a leszakító naptár és így az ára lényegesen olcsóbb: 1'20 P. Tizen felüti példány rendelésénél a terjesztők engedményt kapnak. Pár száz tavalyi háttér rendelésre áll, új rendelők háttérrel is kaphatják, így az ára 1'60 P. Megrendelhető: A Keresztyén Könyvesház üzletében Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

A „FEBÉ” naptára 1933-ra már megjeleni, kétféle alakban: mint leszakító tömbnapár, melynek háttérét Isten Igéjéből vett szép falimondás képezi. Ennek ára 1'40 P. A másik Ujtestamentum nagyságu, fekete kötésű kézikönyv, ugyanazon tartalommal. Ennek ára 1'60 P. Komoly történetek, megkapó illusztrációk és keresztyén tapasztalatok gyűjteménye. Hitébresztő és hitmélyítő tendenciájánál fogva hívő és hitetlen egyaránt lelki haszonnal tanulmányozza. A közkedvelt naptár olcsóságánál, külső és belső szépségénél fogva ajándékozásra is nagyon alkalmas. Megrendelhető a Keresztyén Könyvesház üzletében Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

A kiadásért felelős: Dr. Szalós Artur.

Nyomatott: A Kultura Könyvnyomdában Kaposvár, Fő-utca 26. Cégt. Henczer István.